

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114217208
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114217208.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava, proti odporkyni P. K., N.. XX. XX. XXXX, A. V. XX, XXX XX V., o zaplatenie 178,74 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 24,75 eura **z a s t a v u j e .**

Navrhovateľovi **v r a c i a** zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

Odporkyňa je **p o v i n á** zaplatiť navrhovateľovi 58,99 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 24. 12. 2012 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 04. 08. 2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 153,99 eura s príslušenstvom a zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 24,75 eura, ktorý odôvodnil tým, že dňa 14. 02. 2012 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 250,00 eur za odplatu vo výške 95,00 eur. Zmluvou sa odporkyňa zaviazala celkovú čiastku 345,00 eur uhradiť v trinástich mesačných splátkach a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 1,25 eura a ďalej v pravidelných desiatich mesačných splátkach vo výške 34,13 eura. Prvá splátka bola splatná desiaty deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná tridsiaty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Odporkyňa ku dňu podania návrhu uhradila navrhovateľovi celkovo 191,01 eura, pričom posledná uhradená suma vo výške 50,00 eur bola uhradená dňa 12. 02. 2013. Vzhľadom na to, že odporkyňa neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ jej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 12. 12. 2012 navrhovateľ upozornil odporkyňu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 23. 01. 2013 navrhovateľ oznámil odporkyni, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 23. 12. 2012. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere navrhovateľ

neviduje žiadnu ďalšiu úhradu. V zmysle bodu 3 obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa odporkyňa zaviazala uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 153,99 eura, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 153,99 eura od 24. 12. 2012 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 24,75 eura a nahradiť trovy konania.

Odporkyňa sa k podanému návrhu nevyjadrila.

Pred otvorením pojednávania zástupca navrhovateľa vzal návrh späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 24,75 eura, navrhol v tejto časti konanie zastaviť a vrátiť zaplatený súdny poplatok.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nakoľko navrhovateľ vzal pred otvorením pojednávania návrh v časti o zaplatenie sumy 24,75 eura späť, súd konanie podľa § 96 ods. 1 OSP v tejto časti zastavil.

Podľa § 11 ods. 3 prvej vety zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 ZSP, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Navrhovateľ uhradil súdny poplatok za podanie návrhu vo výške spolu 33,00 eur zložením na účet Okresného súdu Banská Bystrica dňa 04. 09. 2014. Z uhradenej výšky súdny poplatok za istinu pohľadávky predstavoval 16,50 eura, za zmluvnú pokutu 16,50 eura. Nakoľko navrhovateľ vzal návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty späť pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 4 ZSP, vrátil zaplatený súdny poplatok, vo výške 16,50 eura navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, príslušného podľa sídla navrhovateľa.

Podľa § 119 ods. 3 OSP, ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13. 01. 2015. Odporkyňa požiadala e-mailom o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov. Nakoľko súčasťou žiadosti nebolo podľa § 119 ods. 3 OSP aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav odporkyne jej neumožňuje účasť na pojednávaní, o čom bola poučená uznesením č.k. 12C/190/2014-19, ktoré prevzala dňa 07. 11. 2014, súd žiadosti nevyhovel a vec prejednal a rozhodol bez jej prítomnosti. Na pojednávaní súd po vykonanom dokazovaní listinami a z prednesov zástupcu navrhovateľa zistil nasledovný skutkový stav: odporkyňa uzatvorila s navrhovateľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ

poskytol odporčyni úver vo výške 250,00 eur. Úver bol poskytnutý za celkový úrok 20 % z istiny, pri úvere poskytnutom na trinásť mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na trinásť mesiacov. Podľa Obchodných podmienok RPMN predstavovala pri splatnosti úveru na trinásť mesiacov 67,70 %. Odporčynä sa v zmluve zaviazala uhradiť veriteľovi úver riadne a včas vrátane odplaty v trinástich mesačných splátkach a to nasledovne: v prvý troch mesačných splátkach vo výške 1,25 eura a ďalších desiatich mesačných splátkach vo výške 34,13 eura, pričom prvá splátka bola splatná desiaty deň po uzavretí tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia bola splatná tridsiaty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Doporučený termín úhrady je 24-tého dňa v mesiaci. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch bola ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na trinásť mesiacov 45,66 %. Keďže odporčynä úver riadne a včas nesplácala navrhovateľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, o čom upovedomil odporčynü listom zo dňa 23. 01. 2013, ktorou jej oznámil, že ku dňu 23. 12. 2012 bol úver zosplatený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Odporčynä uhradila navrhovateľovi celkom 191,01 eura.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsoby vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splataenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho

prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa uzatvorila s navrhovateľom dňa 14. 02. 2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXX podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou, poskytnutý úver vo výške 25,00 eur navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporkyňou, navrhovateľ listom zo dňa 23. 01. 2013 oznámil odporkyni odstúpenie od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka, tzv. zosplatnenie úveru a požadoval vrátiť celú dlžnú sumu.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v bode 2 Obchodných podmienok navrhovateľ uviedol, že „konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru“. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti nepovažuje súd za súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, Obchodné podmienky nie sú zmluvou, ale iba súčasťou zmluvy, neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa, vedúcu k určaniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, keď rozlišuje pojem doba trvania zmluvy a pojem termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď výška úroku bola stanovená za trinásť mesiacov a nie za obdobie jedného roka. Táto má byť podľa navrhovateľa 20 %, čo však nezodpovedá vyčísleniu odmeny navrhovateľom 95,00 eur.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN“), ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď sa v zmluve v bode II. nachádzala priemerná ročná percentuálna miera nákladov a nie RPMN. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v bode 1 Obchodných podmienok a obsahuje dve rôzne informácie o RPMN podľa splatnosti úveru na sedem mesiacov 66,19 %, alebo na trinásť mesiacov 67,70 %. Takáto formulácia RPMN bola podľa súdu zavádzajúca a nezrozumiteľná, keď sa nachádza iba v Obchodných podmienkach, ktoré nie sú zmluvou, iba súčasťou zmluvy.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve je uvedené, že „prvá splátka je splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“. Takéto určenie termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia je dodávateľ povinný uviesť presný počet a termíny jednotlivých splátok a nie svoju povinnosť nahrádzať apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínov jednotlivých splátok, keď doporučený termín úhrady je 24 dňa v mesiaci.

Pokiaľ ide o pojem odmeny vo výške 18 % z istiny, súd k tomu uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, hoci je upravená v špeciálnom právnom predpise, potrebné je na ňu aplikovať aj všeobecné ustanovenie o úverovej zmluve v Obchodnom zákonníku vzhľadom na znenie § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník v § 499 upravuje odplatu za dojednanie úveru ako záväzkovú províziu, ktorou sa rozumie poplatok za rezumovanie peňažných zdrojov. Pri čerpaní úveru nie je veriteľ oprávnený požadovať odmenu týkajúcu sa čerpania časti úveru. Z uvedeného vyplýva, že nárok na odmenu po čerpaní finančných prostriedkov odporkyňou nebol zo strany navrhovateľa daný a jednalo sa len o nekalú obchodnú praktiku na strane navrhovateľa za účelom skrytého zvýšenia výšky úrokovej sadzby, ktorá mala byť 20 % za 13 mesiacov, prípadne za poplatok, ktorý nemá žiadne odôvodnené opodstatnenie a nebol ani dostatočne špecifikované, za čo mal byť poskytnutý.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f), písm. i), písm. j) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko navrhovateľom poskytnutý úver odporkyňi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporkyňi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 250,00 eur bola povinná navrhovateľovi v uvedenej výške vrátiť.

Nakoľko z poskytnutého úveru vo výške 250,00 eur uhradila odporkyňa podľa tvrdenia navrhovateľa spolu 191,01 eura, súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 250,00 eur a prijatým plnením vo výške 191,01 eura. Súd preto návrhu v časti vyhovel a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 58,99 eura.

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby ustanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, a to v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom, a to navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú Európskou centrálnou bankou. Odporkyňi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 24. 12. 2012 (deň nasledujúci po dni zosplatenia úveru) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáha od odporkyne zaplatenia sumy prevyšujúcej sumu 58,99 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto v prevyšujúcej časti, t.j. 95,00 eur a uplatnených úrokov z omeškania z uvedenej sumy, návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP v spojení s § 151 OSP. Úspech navrhovateľa predstavoval 38 % (58,99 eura z 153,99 eura), úspech odporkyne 62 % (95,00 eur z 153,99 eura), odporkyni tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 24 % (62 % - 38 %) voči navrhovateľovi. Nakoľko v konaní čiastočne úspešná odporkyňa nepodala súdu návrh na náhradu trov konania a v konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal, súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 OSP tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.